

Věčná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III - Číslo 9

V Zateci dne 5. března 1948

Cena 3 Kčs

Jaroslav Chudoba:

Naše cesta

V nedávných dnech, jejichž ozvěna k nám dosud zřetelně a jasně doléhá, stála naše republika a s ní všechen československý lid na křižovatce dějin...

Pohnuté chvíle rozhodování jsou za námi a můžeme dnes naprosto klidně a s jistotou spět lepší budoucnosti vstříc. Bude však dobře, vyzvedneme-li a uvědomíme si plně význam posledních událostí.

Na dění v naší vlasti nemůžeme a nesmíme hledět odděleně, ale musíme je vidět a chápat v souvislosti s vývojem v celém ostatním světě a do těchto souvislostí je řadit.

Stáli jsme na rozcestí. Před námi byly tři cesty a jen jedna správná, vedoucí k cíli. A československý lid, uvědomělý, pokrokový — vytušil důležitost chvíle a manifestačně, spontánně vyjádřil svou vůli a volil tu cestu správnou.

První byla krkolonná cesta mezi dvěma světy, která nevedla nikam a proto byla zavržena.

Druhá cesta, na kterou chtěla vvrhnout republiku a národ sjednocená reakce — byla cesta zpátky — a jen prozíravost vedoucích vládních činitelů, bdělost a pohotovost lidu a státnická moudrost presidenta republiky dr. E. Beneše zachránila nás před katastrofálními následky.

Třetí cesta, ta, kterou nastupuje sjednocený, pracující lid Československé republiky — je cestou pokroku a socialismu, je společnou cestou všech slovanských národů po boku věrného spojence, mohutného Sovětského svazu. Je to cesta k lepšímu zítřku, tvořená úsilím a prací dneška. Je to i naše cesta.

Odmyslíme-li si teorii a hesla — zůstane praktické uskutečňování zásad. My nejsme theoretiky, kteří se omezují na hlásání pravdy, kterou je třeba prakticky uvádět do života. Nám byl vždy a je bližší bezprostřední vztah k ideálům. Volyňští Češi ve své zdomácené většině tvoří drobný zemědělský pracující lid a z každodenního života i ze svých bohatých zkušeností vědí, že jediné cesta k vyšším a vyšším formám socialismu poskytne jim možnost udržet krok s ostatním pracujícím lidem měst a venkova. Volyňští Češi vy-

Akční výbor SČzV ustaven

dne 26. II. 1948

Nová doba klade nové úkoly, které budou řešit mladi, pokrokoví, iniciativní a obětaví pracovníci.

Provolání akčního výboru SČzV

VŠEM VOLYŇSKÝM ČECHŮM VE VLASTI!

Společným úsilím všeho lidu československého, prozíravostí předsedy vlády Klémenta Gottwalda a díky státnické moudrosti všemi milovaného presidenta republiky dr. Edvarda Beneše, podařilo se zmařit zákeřné dílo spojené reakce, která usilovala o zvrát v historickém vývoji našeho státu.

Volyňští Češi jako celek postavili se na stranu pokrokového a státotvorného dění.

Je však třeba vyvodit nekompromisní důsledky z počínání těch jednotlivců, kteří svým chováním a jednáním nesloužili naší společné věci a nejvyšším zájmům národa a státu. Je třeba tyto jednotlivce zneškodnit a tím rázně zamezit pokusy reakce o jejich využití a zneužití k naší i všeobecné škodě.

Akční výbor Svazu Čechů z Volyně, který se ustavil 26. II. 1948, učinil proto ihned některá opatření v tomto směru a bude důsledně pokračovat na cestě očisty našich řad od takových elementů, které se snažily využít a zneužít dobrého jména volyňských Čechů pro zájmy záškodníků a spojené reakce.

Akční výbor zbavil funkcí 9 členů výboru SČzV a na jejich místa ustanovil nové lidi, kteří skýtají záruku, že budou zdárně plnit nové úkoly.

Důvody, které vedly akční výbor k tomuto rozhodnutí, uvádíme:

1. Členové výboru, kteří byli akčním výborem zbaveni funkcí, byli si vědomi politické desorientace našeho člověka - Volyňáka, neučinili však žádné kroky k tomu, aby zabránili úskočným rejdnům protipokrokových živlů v našich řadách.

2. Jako představitelé volyňských Čechů exponovali se v protipokrokových organizacích, prohlašujíc přitom nepravem, že smýšlení všech Volyňáků je totožné.

3. Byli si vědomi toho, že u některých volyňských Čechů se projevovaly následky polsko-beckovské protisovětské výchovy. Z jejich strany nebyly v tomto směru učiněny žádné kroky k zjednáni potřebné nápravy.

4. Vystavovali na obdiv své staré předválečné zásluhy, místo aby po návratu do vlasti jasně vytyčili nové hospodářské, politické, sociální a kulturní dění naší reemigrace.

5. Nesnažili se vymýtit z volyňských remigrantů zvláštní druh nezdravého separatismu, který bránil tomu, aby nastalo rychlé soužití s místními občany a úspěšná konsolidace poměrů v pohraničí.

Naše cesta

(Pokračování se str. 1.)

rostli v prostředí třech slovanských národů, znají kulturu i duši toho lidu, mají ke všem velmi blízký a bezprostřední vztah. Proto cesta k vyšším formám socialismu v duchu myšlenky slovanské vzájemnosti a spolupráce, kterou nastoupil všechen československý lid, skýtá jim velikou příležitost, aby jí náležitě propagovali praktickým uskutečňováním těchto všeslovanských ideálů.

Tato cesta není revolučním objevem dneška. Slo po ní mnoho uvědomělých bratří z našich řad. Revoluční skutečností je to, že se na ni dal celý náš národ, že kategoricky a navždy zavrhli cesty staré a odsoudili ty, kdo pro cizí a své děličí zájmy nechtěli tuto cestu nastoupit.

V tom je důležitost a význam událostí minulých dnů.

*

**Akční výbor
sdružení čs. zahr. vojáků**

Dne 26. m. m. byl ustaven ústřední akční výbor Sdružení čs. zahraničních vojáků. Ve své schůzi prověřil členy předsednictva a ústředního výboru a zbavil šest členů a dva náhradníky funkcí ve výkonném výboru. Byl odeslán telegram prezidentu republiky a předsedovi vlády.

Zahraněční vojáci děkují panu prezidentovi za jeho uvážlivé rozhodnutí přijetím demise odstoupivších ministrů a jmenováním nové vlády NF. Předsedu vlády ujišťují ve svém telegramu, že budou podporovat obrozenou vládu lidové fronty, aby tato mohla dovésti národy Československa do šťastné budoucnosti.

Ústřední akční výbor Sdružení čs. zahraničních vojáků se usnesl vybudovat svá historická sdružení při jednotách ČSOL, aby vysílala své zástupce do okresních a místních akčních výborů. V čele těchto výborů je podporovat úsilí obrozené vlády Národní fronty, zbavené všech reakčních živlů.

Obrana lidu.

*

**Yžva
ústředního akčního výboru NF**

Ústřední akční výbor Národní fronty vyzývá všechny krajské akční výbory Národní fronty, aby do soboty 29. února t. r. hlásily sekretariátu ústředního akčního výboru své složení. Krajské akční výbory Národní fronty zajistí ustavení akčních výborů Národní fronty ve všech okresech do úterý 2. března t. r. Ustavené krajské a okresní akční výbory poskytnou pomoc a informace při ustavení místních akčních výborů Národní fronty ve všech obcích a městech a postarají se, aby všude byly ustaveny neopozději do soboty 6. března 1948. Ustavení všech akčních výborů hláste sekretariátu ústředního akčního výboru Národní fronty, který je prozatím umístěn v domě Ústřední rady odborů v Praze I, Na Perštýně č. 11.

6. Nová doba ukládá pro Svaz Čechů z Volyně nové úkoly. Pro řešení těchto úkolů musí být Svaz Čechů z Volyně doplněn novými, schopnými, energickými a pokrokovými lidmi.

Volyňští krajané! V této chvíli, kdy celou Československou republikou probíhá mohutný nástup skutečného socialismu, máme před sebou dvě možnosti: buď v ústraní sýčkovat, litovat fabrikanty a velkostatkáře proto, že československý lid jim diktuje spravedlivé požadavky, nebo ruku v ruce kráčet s dělníky, zemědělci a inteligencí, s lidmi, mezi které my všichni patříme, vpřed k upevnění československého socialismu. Je na bledni, která možnost nám skýtá zajištění klidu, pořádku a bezpečnosti.

Nepochybujeme o tom, že volyňští Češi zaujmou správné stanovisko k dnešním poměrům a nedají se vyprovokovat k nepředložným činům.

Akční výbor vyzývá znovu všechny uvědomělé volyňské Čechy, aby se zapojili do Národní fronty jednoty pracujícího lidu, která je společnou frontou uvědomělých, vlastenecky a slovensky cílících, státoporných a myšlenky socialismu oddaných občanů republiky.

Vyzýváme všechny odbočky Svazu Čechů z Volyně, aby ihned ustavily akční výbory, které se přihlásí ke spolupráci u místních a okresních akčních výborů.

Vyzýváme všechny neosídlené vol. Čechy, aby se ihned přihlásili u místně příslušných akčních výborů a žádali o osídlení.

Krajané z Volyně! Máte velikou příležitost uplatnit se jako budovatelská složka našeho národa. Využijte ji!

Za akční výbor Svazu Čechů z Volyně:

Chudoba - předseda, Malina - místopředseda,
Cilc - tajemník.

Členové předsednictva: špkt. Kozák, kpt. Knop, Libovický, Nágel.
Členové výboru: Valeš, Řehák, Šlégr, Kulich, Židlický ml., Krejčí, Mojdls, Hybler, Rejzek.

Význam a poslání akčních výborů

Mimořádné okolnosti, které zasáhly do našeho politického a hospodářského života, vyžádaly si nutnost vytvoření sboru neb orgánu, který by pečoval o splnění všech požadavků košického vládního programu. Zárukou toho jsou nám akční výbory Národní fronty, které jsou nadřazeným orgánem nad místními národními výbory. To znamená, že národní výbor provádí a řídí veškeré záležitosti v rámci své působnosti v dohodě s akčním výborem Národní fronty.

Kdo může být členem akčního výboru Národní fronty? Všichni pokrokoví a demokraticky smýšlející občané, kteří skýtají záruku, že akční výbor Národní fronty odstraní veškeré zá-

vady, které se stavěly do cesty budovatelskému programu Gottwaldovy vlády, a bude se umět vypořádat se všemi reakčními a protilidovými zjevy, které usilovaly o rozvrát lidové demokratického režimu v našem státě.

Hlavní úkoly akčních výborů

1. Být organizátorem a představitelům jednoty pracujícího lidu měst i venkova.
2. Odstraňovat všechny rozvrátivé reakční živly z úřadů, hospodářských i kulturních podniků, politických stran a z celého veřejného života.
3. Být iniciátorem veškerého budovatelského úsilí našeho lidu.

Volyňští krajané!

Reakce byla potřena a nastává nám nový život, plný očekávání a nadějí. Vždyť poměry vinou neodpovědných živlů byly u nás již takové, že by byly snadno vedly k novému Mnichovu. Tyto živly zapomněly, že jedině v pevném spojení a pod ochranou SSSR jest možný náš svobodný život národní a politický. Každý z nás musí zdravým rozumem

chápat, že naše místo jest jedině v rodině všech slovanských národů, obrozených novými pokrokovými ideami.

Sledujete-li rozhlas, čtete-li noviny, vidíte velký obrat, který osvobozuje pracující lid bez rozdílu. A jak se to stalo. Jedině díky prozíravosti předsedy vlády Klementa Gottwalda a za opravdu jedinečného pochopení pana

Volyňští krajané!

(Pokračování se str. 2.)

presidenta dr. Beneše. A Vám Volyňským budíž v tomto dění příkladem ministr národní obrany arm. gen. Ludvík Svoboda, který rozhodně a jasně prohlásil, že armáda půjde vždy s lidem. Volyňským Čechům, drobnému, pracujícímu zemědělskému lidu maskýta se příležitost, aby důrazně prokázal, že vol. Češi nejsou theoretiky, ale praktickým vykonavateli myšlenky pokroku a socialismu, hlasatelé a propagátory myšlenky praktické slovenské vzájemnosti.

Vstupujte proto všude do akčních výborů ve svých obcích a nedejte se nikým a ničím odvracet od této cesty, která jedně ozdraví náš dnešní život. Kde dosud výbory nejsou, pomáhejte je zakládati a spojte se s námi v novou obrozenou rodinu!

Kruh přátel vol. Čechů.**Krajané!**

Nová doba a nadcházející události velkého významu nám, drazí krajané, dávají nejlepší příležitost, abychom se zapojili do tvůrčí a budovatelské práce. Již několikrát jsem upozorňoval ve Věrné stráž na to, že se někteří naši lidé stávají nástrojem určitých zájmů některých politických stran a lidí. Neznají jste poměry a krásná slova balená do vábívných hesel si vás někdy získala, ale ne ve prospěch váš, nýbrž ve prospěch svůj. Dnes, když všem je jasno, že pokrokové strany se ujaly kormidla našeho veřejného života, musíme se také zapojit do dění, které tvoří celý náš národ. Jsme úzce spjati s národem československým a jeho osudem, nesmíme stát stranou. Není možné, abychom pro něčí zájmy hazardovali s rodinami a se sebou, abychom nezůstali věrni těm ideálům, pro které jsme bojovali a pro něž mnoho našich kamarádů položilo své životy. Musíme se nové době přizpůsobit, ve prospěch naší drahé republiky, ve prospěch celku. Jsou dějinná údobí, kdy události mají takový spád, že je tisk ani nemůže dost dobře zachytit, co se dnes napíše, je již zítra překonanou historickou skutečností. Jestliže se vyloučí ten aneb onen politik z veřejného života, nedá se vyloučit celý národ. Proto ten národ se má semknout v jeden celek, neb v jednotě je síla. Je bezpodmínečně nutné vstoupit do akčních výborů a zúčastnit se vytváření nového světa, nového života. Neodmívejte proto účast a naopak zařaďte do této tvořivé práce také naše ženy, které si tak dobře vedly v pokrokovém dění na Volyň. Vždyť rozhodujete také o sobě a o celém našem životě. Jisto jest, že jedině slovenské národy a především Sovětský svaz je naším velkým a upřímným spojencem; tak, jak již několikrát to opakovali naši vedoucí činitelé v čele s prezidentem dr. Ed. Benešem, Klementem Gottwaldem, ministrem Janem Masarykem, a jako k takovému se musíme chovat. S je-

ho svolením jste se mohli vrátit do naší vlasti, Sovětský svaz válčil za svobodu naši a všech svobodomyšlných národů. Máte velké výhody, že můžete seznámit naše spoluobčany s bohatou studnicí národní kultury Rusů, Ukrajinců a Poláků. Tak, jako to dělá Soubor Volyňské mládeže. Jsme Slované a tato práce je nám tak blízká, vždyť i vy sami si rádi zavzpomínáte na ty večery, svatby a divadla, při kterých zněl tak nádherně ten náš slovenský zpěv. Není důvodu, proč by se tak nemohlo pokračovat. Není důvodu se zlobit se sousem, a naopak máte se snažit naši slovenskou myšlenku propagovat.

Naším největším nepřitelem je a bude Německo, neboť historie nás učí, že o zotročení nás Slované se snažilo a snažit bude. Náš časopis Věrná stráž, tak, jak to jeho hrdý název hlásá, je a bude na stráž. Na stráž naši svobody také musíme být my. Nepochybují, že jste si vědomi důležitosti tohoto úkolu. Vždyť svým postojem ve válce s fašismem jsme to dokázali, umírali a naše krev kropila skoro všechna bojiště světa. Proto není možné, abychom toto vše, co jsme si vyvážili, co jsme získali svým kladným postojem na Volyňi, jak národním, tak slovanofilským, zakopali.

Klidně se dejme do práce pro blaho nás všech, pro blaho naší vlasti a šťastnější život. **Vlad. Libovický.**

Státní hymna nebo státní hymny?

Často slycháme, že byly hrány státní hymny. Je to velký omyl v označování. Máme pouze jednu státní hymnu československou o dvou částech. (Tedy správně: „Byla hrána — zpívána státní hymna.“) První část naší státní hymny je píseň „Kde domov můj?“ z lidové hry „Fidlovačka“ od F. J. Škroupa na slova J. K. Tyla. Text druhé části státní hymny československé, „Nad Tatrou sa blýská“,

za slovenskou demokratickou stranu (náměstek předsedy vlády dr. Štefan Kočvara, ministr dopravy dr. Ivan Pietor, ministr pro sjednocení zákonů dr. Mikuláš Franek a státní podtajemník v ministerstvu národní obrany Ján Lichner).

Dále pan prezident sdělil, že ve středu 25. února podali demisi také zástupci čs. sociální demokracie ve vládě: náměstek předsedy vlády Fr. Tymeš, ministr výživy Václav Majer, a že rovněž jejich demisi přijal.

Současně pan prezident oznámil předsedovi vlády, že přijímá jeho návrh na rekonstrukci a doplnění vlády a že nové členy vlády jmenoval.

Nová vláda Klementa Gottwalda je složena takto:

Gottwald Klement, předseda vlády, Zápotočský Antonín, náměstek předsedy vlády,

Laušman Bohumil, náměstek předsedy vlády,

Široký Viliam, náměstek předsedy vlády,

Masaryk Jan, ministr zahraničních věcí,

Svoboda Ludvík, arm. gen., ministr národní obrany,

Gregor Antonín dr., ministr zahraničního obchodu,

Nosek Václav, ministr vnitra,

Dolanský Jaromír dr., ministr financí,

Nejedlý Zdeněk, univ. prof. dr., ministr školství a osvěty,

Čepička Alexej dr., ministr spravedlnosti,

Kopecný Václav, ministr informací,

Fierlinger Zdeněk, min. průmyslu,

Duriš Julius, ministr zemědělství,

Krajčír František, ministr vnitřního obchodu,

Petr Alois, ministr dopravy,

Slechta Emanuel dr. inž., ministr techniky,

Neuman Alois dr., ministr pošt,

Erban Evžen, ministr sociální péče,

Plojhar Josef, ministr zdravotnictví,

Jankovcová Ludmila inž., ministryně výživy,

Šrobár Vavro dr. ministr pro sjednocení zákonů,

Clementis Vladimír dr., státní tajemník v ministerstvu zahr. věcí,

Ševčík Ján dr., státní tajemník v ministerstvu národní obrany.

napsal slovenský básník Janko Matúška (r. 1844). Za první světové války (1914—1918) byla slovenská píseň „Nad Tatrou sa blýská“ v zahraničním vojsku přičleněna k české písni „Kde domov můj“ a po převratu se staly obě z vůle lidu československého státní hymnou československou. Spojením obou částí hymny se združuje jednota Československé republiky.

Dosídlit pohraniční okresy!

Loňský plán, dosáhnout v našich pohraničních okresech 2,300.000 slovenských obyvatel, je již dávno splněn a překročen. Dnes žije v pohraničních krajích již více než 2,600.000 slovenských obyvatel. O naše pohraničí je však stále veliký zájem především mezi mladými lidmi, kteří zde mají nedocenitelnou vyhlídku na založení dobré existence, i mezi krajan-y, kteří se vrátili z ciziny.

Kam se máme stěhovat?

Je samozřejmé, že osídlení pohraničí se děje dnes již zcela plánovitě. Pro letošní rok jsou stanoveny přesná čísla, kolik v kterém okrese ještě může být usídleno osob. Celkem potřebuje české, moravské a slezské pohraničí ještě 75.000 osidlených, aby-chom splnili letošní předpoklad. Naši veřejnost budou jistě zajímat sdělení, v kterých místech a okresech je největší naděje na umístění, získání bytu a pod. Nejvíce osidlených potřebuje politický okres Kaplice v jižních Čechách, 7000. Stejný počet osob má být usazen ještě v okrese Most. Na Prachaticku najde nový domov 6000 osidlovatelů, v okrese Vejprty, který je osídlen jen ze 70%, může se podle předpokladu osidlovacího úřadu přistěhovat ještě 5000 osob. Po 5000 osidlených přijmou ještě okresy: Aš, Falknov, Č. Krumlov, Tachov, Teplice a Žlutice. Po 2000 nových obyvatelích bude přijato na Broumovsku, Blánsku, Jilemnicku, Kadaňsku, v okrese Č. Lípa, Sušice, Sluknov, Horš. Týn a Nejdk.

Na Moravě je většina pohraničních okresů již zaplněna. Možnosti exi-

Přidejte dětem 250 kalorií

Mezinárodní dětský fond chce získat od vlád 500 milionů dolarů. Zatím dostal 40 milionů dolarů. Proto ze 200 milionů dětí mohly jen 4 miliony dětí dostat přídavek 250 kalorií denně, to jest jeden oběd. 40 milionů dolarů stačí však jen na půl roku. 196 milionů hladových a nemocných dětí čeká na rychlou pomoc. Akce „Výzvy Spojených národů na pomoc dětem“ se snaží proto vybrat více prostředků přímo od občanů. Nebude jediného občana, který by na „Výzvu Spojených národů“ neodpověděl peněžitým darem.

★

Za rok nás přibýlo o 187.000. Při sčítání lidu 1. XII. 1930 měla ČSR 13,998,947 obyvatel. Jejich počet vzrůstal až na 14,609,000 v roce 1938, aby v roce 1945 poklesl na 13,761,000 a v roce 1946 dokonce na 12,075,000. Sčítání lidu provedené k 22. květnu 1947 vykazuje již vzestup na 12,164,700 obyvatel a odhad z konce roku 1947 činí dokonce 12,262,000 obyvatel. Podle jednotlivých zemí mají Čechy 5,674,000 obyvatel, Morava se Slezskem 3,166,000 a Slovensko 5,422,000 obyvatel. Hustota obyvatelstva činila v roce 1938 114 osob na 1 km², nyní je doposud jen 96 osob na 1 km². IS

stence a ubytování jsou jen na Rýmařovsku asi pro 1000 lidí, v okrese Mor. Beroun 1300, v okrese Krnoy 1700 a v okrese Bílovec 500.

Velká města jsou přelidněna

Nejmenší starostí s dosídlením mají ve velkých pohraničních městech. Tam vzniká spíše obava, kam umístit všechny zájemce, kteří by chtěli rozmnožit obyvatelstvo města. Ústí n. L., Liberec a Karlovy Vary i s celými oblastmi svých okresů jsou již pře-

Pojištění pro všechny

Národní pojištění přinese zajištění veliké části národa v nemoci, invaliditě, stáří, úmrtí a zajistí i sociálně slabé osoby. Dříve bylo jen malé procento živnostníků, obchodníků, zemědělců a osob samostatně výdělečně činných nemocensky pojištěno u soukromých pojišťoven, ale toto pojištění jim nepskytovalo takové výhody, jako pojištění národní, které zahrne všechny pracující složky národa. Nyní budou všichni pracující pojištěni povinně a bude to velká výhoda, neboť budou postaveni na roveň všem bývalým pojištěncům.

Osoby samostatně výdělečně činné budou mít nárok na dávky jako zaměstnanci, mají-li však ve svém podniku několik pracovníků, dostanou nemocenské od 15. dne, poněvadž takový podnikatel má svůj výdělek zaručen. Onemocní-li však živnostník, či obchodník, nebo jiný samostatně výdělečně činný člověk, který nemá nikoho, kdo by ho ve výrobě nebo v obchodě zastupoval a je odkázán jen na svoji práci, dostane nejen léčení, ale také nemocenské dávky již od prvního dne nemoci.

U zemědělců se bude pojistné vyměřovat podle výměry a bonity pů-

Ještě 75.000 lidí do pohraničí

lidněny, neboť mají značně vyšší počet obyvatelstva, než se předpokládalo. Je radostnou skutečností, že i vysoko položené horské okresy jako Kraslice, Planá u Mar. Lázní nebo Loket, okresy, v nichž před válkou nežilo nikde ani 500 Čechů, překročily již předpoklad osidlovacího plánu anebo jej alespoň dostihují. Je to přízniví vysvědčení pro všechno naše obyvatelstvo, které se nevyhýbalo osídlit i chudé, špatně přístupné kraje s drsným horským podnebím.

Základ bude tedy odstupňován. Platit se bude 10% z vyměřovacího základu. U živnostníků a obchodníků se bude základ vyměřovat podle platu nejlépe kvalifikovaného zaměstnance v tom či onom oboru, zvýšený o jednu čtvrtinu až do výše 120.000 Kčs. Rodinní příslušníci, ač platit pojištění nebudou, budou mít právo na všeobecnou léčebnou péči jako přímí pojištěnci, tedy i na léky, nemocniční nebo sanatorijní ošetření atd.

Státní a veřejní zaměstnanci, pokud budou v nemoci pobírat plat, nedostanou nemocenské, neboť dvojí příjem je zde vyloučen. Nárok na plat mají po dobu jednoho roku, a bude-li nemoc trvat déle, dostanou místo platu nemocenské. Těmito novými veškerými návrhy ministra sociální péče budou odstraněny všechny společenské rozdíly, a národní pojištění přinese celému národu velké výhody a odstraní dosavadní křivdy. Výhody národního pojištění se zlepšují směrem dolů, k nižším kategoriím zaměstnanců, kteří byli často odkázáni jen na několik korun nemocenského denně, nebo na nějaký podpůrný spolek, a vždy to bylo pro pracujícího člověka dvojnásobným neštěstím, musel-li ulehnout. IS

Neztěžujte osidlování!

Styč. důst. MNO u ONV a OKMZ v Jeseníku poslal dopis, který uveřejňujeme, aby si neosídlení vol. Češi uvědomili, jak se postupovat nemá, žádají-li o podporu úředních míst. Nemá pak vinou úřadů, že taková uchazeči nemohou být dosud osídleni. Takovým jednáním ztěžují pak osídlení všech poctivých uchazečů o příděl.

V druhé polovině měsíce prosince 1947 dostavili se ke styč. důst. u OKMZ Jeseník dva volyn. Češi, a to Josef Vetečko a Vladimír Oliva se žádostí o umístění na zeměděl. usedlostech.

Tohoto osídlení se domáhali způsobem ne příliš taktickým. Pokud bylo v mých silách, snažil jsem se, abych výše jmenovaným vyhověl, a také jsem s vedoucím osidlovací komise mluvil, zeměděl. inž. Pokorným zeměděl. usedlostí v Zichartvicích přiděl.

Jmenovaní si zemědělské usedlosti prohlédli, avšak do dnešního dne ne-

uznali za vhodné, aspoň slovem oznámit, zda-li se zde usadí nebo ne.

V důsledku výše uvedeného žádám, aby všem doposud neosídleným volyn. Čechům bylo oznámeno, že za podobné případy se více stavět a je hájití nebudu a naopak oznámím každou takovou věc přímo styč. skupině u MNO a zemědělství v Praze.

Moje postavení jako styč. důst. je ztěženo mnoha jinými záležitostmi a nemohu potom hájití uchazeče, kteří nakonec přidělené zeměděl. usedlosti sud Bůh z jakých důvodů nepřevzou.

Mám ve zdejších okrese umístěno již téměř 100 rodin volyn. Čechů a snažím se stále, pokud nejsou umístěni, definitivně zjednatí nápravu a přidělit jim usedlosti neb živnosti jim odpovídající.

Nemohu ovšem hájití práva třeba i přednostních uchazečů, zachovájí-li se tak, jak oba výše uvedeni.

Mgr. Ferd. Sýkora.

Domov školní mládeže v Žatci,

Leninova tř. 18

V poslední době se mnoho mluví a píše o dětech. I nám volyňským leží tato otázka velmi na srdci. Je pochopitelné, že nešťastnější jsou děti, jež mají vlastní rodičovskou výchovu a nemusí vůbec ničeho strádati. Bohužel máme mnoho volyňských dětí, dnes sirotků, jejichž rodiče položili životy za svobodu staré vlasti a právě za lepší život svých dětí. A po příjezdu do ČSR byly děti, pokud to bylo možno, přijaty do zmíněného domova, který, jak víme, nahrazuje a všemožně se tak stará činiti to, o co je válka připravila.

Od 1. ledna letošního roku veškerou ústavní péči převzal stát a jistě bude na místě, když alespoň letným přehledem podíváme se na vykonanou práci a věru tak bohatou, v prvním roce existence dětského domova.

Nákladem 90.000 Kčs poskytnutých Zemskou péčí o mládež pro Okresní péči o mládež v Žatci, podařilo se vybudovati a vybavit, vším potřebným domov pro děti do 14 let, vyhovující všem požadavkům dnešní doby. Domov je umístěn v pěkné vile v Žatci, Leninova tř. 18, má krásné ložnice, učebny, jídelnu i koupelny. Pomocí a zásluhou dobrovolných spolupracovníků vykonává dnes tento ústav nenahraditelné služby při potřebě okamžitého umístění, dává dětem osiřelým a opuštěným rodinnou péči a ochranu.

Město Žatec se pečlivě stará o školský domov. Kromě uděleného příbytku hradí žatecký MNV veškeré výdaje za plyn, světlo, vodu a otop. Víme dobře, jaké jsou to položky při celoročním provozu. Činnost MNV v Žatci na poli sociálním jistě je v daném případě chvályhodná a tento domov je a jistě bude mnohým městům vzorným příkladem náležité péče o mládež. A nás Volyňské tato okolnost zejména těší, že takový domov je v Žatci, kde je značná část volyňských osiřelých dětí.

Víme, že každý začátek je těžký, avšak v tomto případě zvláště. A představte si, že tam přišli děti skoro nahé, často nemocné, podvyživené a zanedbané i po stránce školního vzdělání. Všechny potřeby se musely řešit současně. Ze správa domova byla postavena před těžký úkol zodpovědnosti, není třeba mluvit. A přece vše bylo překonáno s takovým úspěchem.

Překonati tyto úkoly pomohli lidé dobré vůle. Jsme rádi, že i my, Volyňští, jsme mohli přispěti darem, i když jsme právě v začátcích a kdy zejména našemu Svazu Čechů z Volyně, jenž musel překonávat ty nejtěžší obtíže, bylo možno pomocí školskému domovu značnou částkou. Osobní návštěva br. Duška, opětovaná pak v době pozdější s br. redaktorem Chudobou, je dokladem zájmu našeho svazu a volyňské veřejnosti. Články pak uveřejněné ve V. S. z pera br. Duška jistě jsou příslibem další pozornosti.

Vzácnou pomoc poskytl školskému

domovu Československý Červený kříž a Divise čs. Červeného kříže pro Čechy v Praze. Záslužnou spoluprací sociálních pracovníků pražské odbočky Svazu Čechů z Volyně umístila Divise čs. Červeného kříže velmi ochotně 6 nejslabších volyňských dětí do své péče v létě min. roku v ozdravně v Třebivlicích, kde se dostalo dětem dokonalého potřebného zotavení a ošacení. Četné dary v naturáliích, jako obuv, ošacení a různé potraviny (konservy a podobně), doplňují a dokonale charakterisují přízeň jmenovaných spolků. A knihy, věnované pak k vánocům, představují ucelený obrázek pomocné akce. Nejen samotné dary, leč i dobré, hřejivé slovo sestry Kňúrové a dobrovolných sester Čs. Červeného kříže v Praze-Král. Vinohradech a v Praze-Střešovicích, potěšilo každé dětské srdce chovance uvedeného domova.

Také ministerstvo sociální péče na podnět škpt. ing. J. Kozáka přispělo svými zvlášť cennými dary jednak potravinovými a jednak dary, udělenými při vánoční naděle.

Po bok pomocníků staví se pak i Svaz Čechů z Volyně, odbočka v Praze. Tato si předsevzala jako úkol částečné pomoci domovu v rámci svých sil a prostředků. V poměrně krátkém čase poskytla chovancům domova dar 7.500 Kčs a dále krásné knihy v ceně asi 7.000 Kčs; jež spolu s knihami darovanými sestrami Čs. Červeného kříže se stanou základem pro vlastní ústavní knihovnu.

Došly též dary z akce UNRRA a školský domov je zapojen do akce čs. a kanadských Unitářů, kteří domov podpořili jak potravinami, tak ošacením, prostřednictvím Zemské péče o mládež.

Mnoho jest pak dárců jednotlivých i jiných spolků známých i neznámých. Jim všem patří dík za pomoc a pochopení.

Vedle těchto dárců se ve stejném řádu radí jak úřední, tak i dobrovolní pracovníci, kteří společně zdolávají veškerou práci jim kladenou. Vyko-

návají svou práci s neobyčejnou láskou a s velkým pochopením. I vychovatelkám a ostatnímu personálu v domově patří zajisté vřelý dík od ostatní veřejnosti a především myslím, je mi dovoleno tak tlumočiti od chovanců samých.

V neposlední míře pak se zmiňuji o činnosti přímo přebohaté pi Tomáškové, správkyně školského domova. Správně bych měl o ní psát na místě prvním. Činím tak ze skromnosti závěrem. A psát o ní, znamenalo by to vylíčiti celou její činnost — a to přímo nejde, neboť je toho mnoho. Sama skutečnost, že jejím přičiněním byl domov založen, že ona jako žena se postarala o náležité zařízení a vybavení, že musela překonati všechny ty počáteční obtíže i na místech úředních, že se s láskou mateřskou věnovala té charitativní a sociální práci a že pro naše volyňské děti má obzvláštní pochopení, mluví za sebe. Je našim dětem „maminkou“, jak napsal v jednom článku br. Dušek, a jistě máme všichni radost, že se právě i našim dětem dostalo takové péče.

V prvním roce je to práce přebohatá. V nových poměrech, kdy podstatnou úlohu ústavní péče převzal stát, není naše práce ukončena. Naopak, bude zde třeba té péče stále, a řekl bych, naši péče ještě větší. Nejen péče materiální, ale i péče morální. K tomu jsme, jako spolukrajané, vůči sirotkům přímo zavázáni. Pomáhejme a bděme. Nedávejme však almužnu. Dejme dar upřímný a z lásky. Nečinme rozdílu mezi chovanci domova, ať jsou původu jakéhokoliv. Všichni jsou našimi dětmi a tedy i českými dětmi. Zachovejme přízeň nadále a pomáhejme tak českým dětem k prospěchu budoucích lidí našeho národa a státu.

J. M.

*

Ivan Cimbota, nar. 1910 v Sineviru na Podk. Rusi, nechť ohlásí Svazu Čechů z Volyně svou adresu.

Smutná vzpomínka

Bylo to 16. dubna 1945. Naše zemijní brigáda dorazila na Odru. Zítřka měla být generální ofensiva ruských vojáků na tomto úseku fronty. Ohromné, rozvodněné koryto řeky rozlilo se do šíře 4 km., neboť Němci strhali všechny násypy chránící nadoderské nížiny před zaplavením. V noci pod přikrytím dělostřeleckého ohně stávaly isme pontonní most přes řeku a v úsvitu začalo pravé peklo. Masy ruského dělostřelectva (500 děl na 1 km fronty) začaly pěti Adolfovi pohřební píseň. Rovněž z protějšího břehu řeky, z důkladných německých betonových opevnění chrličilo plamen zkázy a smrti protivníkovu dělostřelectvo. Ruští pěšáci nastupovali — nastupovali a poslední německé opevnění před Berlínem — na pobřeží protivníkovu železobetonovou hradbu. Sto ky těl raněných Rudoarmějců zápasily s krvavými vlnami řeky, která zvítězila v tomto zápase anášela ke Štětínu do Baltického moře. Zároveň s nimi anášela mnoho dřevěných a gumových lodí a lodiček provrtaných německými kulami. A ve vzduchu tisíce stříbrných ptáků vozilo Fritzům snídání...

Den změnil se v noc, člověk v ďábla, tento kousek země v peklo. Ale Svábi nepodlehli. Zoufale hájili tento poslední kus svého Fateriandu.

19. dubna naše jednotky dostaly se na druhý břeh. A jakou zkázu smrti jsme zde zastali! Stovky pobitých Němců, množství koňských zdechlin. Tam, kde rostl před třemi dny les, čněly ze země zpřerážené a opálené pahýly a rozmetané kusy dřeva, kamene betonu a železa. Zde byly německé bunkry. Zde byla poslední Hitlerova naděje a opora... a tam dál táhly se brandenburské roviny až k Berlínu... Nocujeme v rozbitém městě Schwedt. Město hoří. Náš oddíl obsadil jeden polozbořený dům. A zde v jedné světnici mezi ssutkami prolomeného stropu sedí vyhublá mužská postava.

— German? — zní zuřivá otázka Rudoarmějce a ruka se křečovitě chápá automatu.

— Ne, Čech — zní slabá odpověď.

Pod mým špinavým šinelem, hubo v hrudi ozval se jakýsi lítostný pocit a v oku zjhllo... hle! ta hubená postava, toť bratr po krvi a řeči, toť jeden z obětí barbarského nacismu. Ano, Čech. Černá ošumělá beranice seděla na jeho šedivé hlavě, a z páru modrých očí řinul se proud slzí... „Jist“ — šeptají zsinalé rty. Vytahuji z „věšměška“ kus pruského uzeneho a kus chleba. „Jezte, otče,“ pravím a tu zraky stařečkovy hltavě těkají po pokrmu. Jeho hubené

ruce objaly moji šiji a ústa šeptají tše: „Děkuji ti hochu, tys také Čech?“ — „Ano.“

Leč staroch víc se neptal, hlad přemohl zvědavost, radost a překvapení. Jeho bezzubé dásně s vlčí dravostí zahryzly se do pokrmu — jedl — jedl —

Leč byla to jeho večere poslední. Musei jsem od něho pryč, neboť jsme byli voláni k nástupu. Ráno našli jsme jej ztuhlého na kupě šutru a krvavý výkal svědčil o jeho bolestech. Hladové vnitřnosti nesnesly masa.

Dokonalý svůj život nikým neznám, neboť žádných papírů u sebe neměl. Kdo to byl? Odkud? Kde a kdo na něj vzpomíná a jej oplakává? Rozhrnul jsem ssutiny, uložil stařka k jeho poslednímu spánku a přikryl vrstvou šutru. Dvě laťky svázané drátem zastrčené v rozvalnu — jeho náhrobní kříž.

Jeho hrob. Hrob v cizině... hrob v zemi barbarů, lupičů, pirátů...

Kolik takových hrobů nevinných obětí německého zvěrství roztroušeno jest po celé „říši“?! Kolik slzí bylo prolito za takové pohřešované tiché mučedníky? Někdo neví... Jediný Bůh snad. Spi sladce, stařečku, na Tebe jistě doma vzpomínají a modlí se za Tebe. Tvá smrt jest též smrtí za svobodu a blaho našeho národa. A v srdci mém jest smutnou vzpomínkou. Václav Šimek, Dolní Libina.

U Kopeckých v Medlově

Před rokem, někdy před vánočními svátky byl jsem na Moravě za nějakým jednáním. Když jsem si své věci vyřídil, pozval mě souseď F., který byl se mnou, na návštěvu své přízně do Medlova. Šel jsem rád. Byl jsem zvědav na naše pohraničí, na kraj a obec, na hospodářské možnosti a též hospodářské vybavení statků, zkrátka na vše, co zajímá duši selského člověka. Medlov nás mile překvapil. Je to velká a uspořádaná vesnice. Každý statek jako škola. Hned bychom chtěli měnit za to své. Zdá se, že tu měl své místo jen blahobyť. Pana Kopeckého, kterého jsme přijeli navštívit, hned jsme doma nezastihli. Ráno odjel do okresního města a měli jsme tedy dost času na čekání. Prohlédli jsme si ještě vesnici. Kostel na návrší se svou cimburovitou věží bez kopule působí jako by byl bez věže. I do hostince jsme na chvíli zalezli. I ten působil dojmem bytelnosti. Hosté docházeli řídce a ani se nezdržovali. K večeru jich pár zůstalo a začali ostřejší debatu. To místní krejčí najel na mistra kováře pro nějaké podkovy. Nebavilo nás to. Kdo pak z cizích může domácím věcem hned porozumět? A tak jsme odešli.

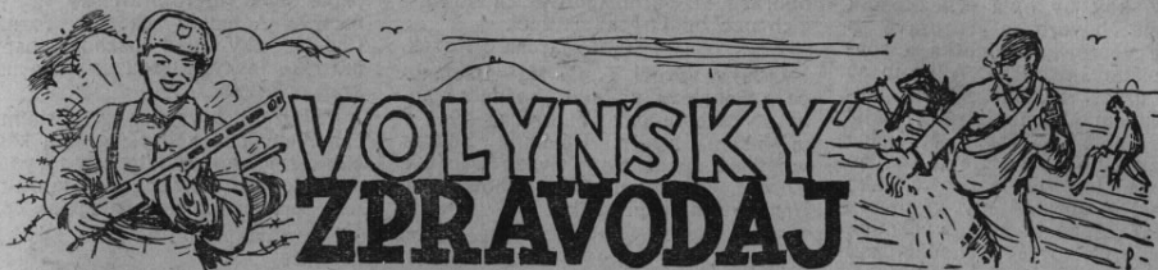
Pan Kopecký s paní už na nás čekali. Rodina přišla z Volyně, jakož i můj souseď F., a proto ta přízeň. Mě jako hosta mile přijali. Při druhém povídání jsme seděli dlouho do noci. Byli jsme dobře pohoštění a radio nám hrálo, že se k spaní ani nechtělo. Jenže naše spaní udělalo paní K. starost. Co pak o místo, toho

v takovém velkém statku bývá dost, ale problém byl s přikrytím. Zde bylo vidět, že si po Němcích nenabrali. V horní světnici měli dvě postele. Vlezl jsem si pod veliký ovčí kožich pana podporučíka Kopeckého, ale nohy mě trochu přece jen čouhaly. Mohl jsem je skrýt, ale pan K. s porozuměním pro největší pohodlí nabídl ještě svůj vojenský plášť. Souseď F. se zase schoulil pod pokrývkou zesílenou shora ještě nástěnným koberecem. Zdálo se, že kutě máme dobré a snažili jsme se usnout Venku se zatím sypal sníh a vítr lomcoval uvolněnými okny. Ještě před ránem chlad nás probudil. Stahoval jsem kolena k bradě, kožich přetáhl přes hlavu a snažil se zadýchat. Ale už jsem neusnul. I můj souseď se vrtěl na své posteli. Potom jsme se dali do povídání a čekali na ráno. Druhý den byla neděle. Paní K. už stála u plotny a vařila snídání, když jsme prokřehli přilezli. Venku bylo všecko bílé a pod sněhem. Medlov se nám zdál hned jiný a proto zima není na cestování, neboť zkrusluje dojem a kazí požitek. V zimě, je-li sníh, nejlépe sedět doma, nejsme-li právě lyžaři.

Prohlédli a prolezli jsme celé hospodářství. Zdá se, že Němci, ač dobří hospodáři, měli zde svou slabinu u chovu prasat. Vepřince po nich na to ukazují. To jsme viděli i jinde. Když jsme se konečně dostali do světnice, čekala tam nová návštěva, tentokrát jen z vesnice, druh z povolání a z armády a samozřejmě že Volynák. Za chvíli zaklepal druhý a potom ještě třetí. Vojáci přišli k panu podporučí-

kovi na pobesedování. „Dostáváte hodně návštěv, mají vás rádi!“ — Mávne jen rukou. Je ve výhodě. Má už zde svou ženu a oni čekají a jen touží. Jak se ty jejich řeči nesly, bylo to jen vzpomínání na mámy a děcka, jež byly ještě daleko. A potom — jaké to hospodaření bez hospodyně. Vyprávěli si tak trochu s humorem i sarkasmem, jak pro pavučiny nemohou se ani dostat z kuchyně, jak po celý týden a měsíc, den ze dne na jejich stůl nic jiného nepříjde než mléko, chléb a někdy též brambor. Ale nejčastěji jen ten chléb, protože se k pekaři donese mouka a on dodá hotový chléb. Je to tak bez práce, neboť co jedna osoba dělat na velkém statku, která neví do čeho dříve a tak odbývá sebe jen tím, čím se netřeba dlouho zaměstnávat a mařit čas. Tihle Volynáci nebyli škarohlídové. Věřili, že baťuška Stalin ženy pošle, jenže to čekání zdá se dlouhé, jak jsou netrpěliví. Pan K. dodává naděje a poctivě nalévá do pohárku jablečný mošt, který sice nerozohnuje, ale nechává hlavy čisté k uvažování. Kdybych aspoň na neděli měl buchy, byl bych hned spokojenější, — říká jeden a snad při tom vidí svou mámu, jak mu je teplé z trouby vytahuje a sipe na stůl. Jak vždy krásně voněly, ach Bože, kdypak to bylo naposledy? Kdy pak to zas bude?

Myslím, moji přátelé, Volynáci z Medlova, že jste se buchet dočkali. Již rok tu máte všichni svoje ženy, nevěsty a děti a vaše domácnosti ožily ruchem a štěbetáním. Snad jste už na pavučiny a každodenní jídlo mléko s chlebem zapomněli, ale mně to tak zůstalo v hlavě, že jsem to napsal. Ed. Pod.

Zprávy svazu

Akční výbor. Na schůzi 26. II. t. r. ustavil se akční výbor Svazu Čechů z Volyně. Předsedou zvolen Jaroslav Chudoba, místopředsedou Antonín Malina, tajemníkem Emil Cilc. Za členy předsednictva zvoleni: škpt. Kozák, kpt. Knop, Vladimír Libovický, Alexander Nágel. Členy výboru jsou: Jar. Perný, Josef Valeš, Vladimír Rehák, Antonín Šlegr, Josef Kulich, Václav Židlický ml., Rostislav Krejčí, Josef Mojdál, Vladimír Hybler, Josef Rejzek.

Akční výbor Svazu Čechů z Volyně přihlásil se ihned ke spolupráci u okresního akčního výboru, do kterého delegoval 5 zástupců. Také do místního akčního výboru v Zatci byli určeni zástupci svazu. Přípravný AV SČZV vydal zvláštní číslo Věrné stráže, ve kterém formuloval naše stanovisko k současným událostem.

Akční výbor SČZV zprostil funkce předsedy svazu Vladimíra Mesnera a na jeho místo jmenoval Jaroslava Chudobu. Dále bylo zproštěno funkcí 8 členů výboru a na jejich místa jmenováni noví.

Akční výbor navrhl referenta u ONV a členy do všech komisí u MNV v Zatci.

Akční výbor pověřil škpt. Kozáka, aby se informoval o možnosti našeho zastoupení v ústředním akčním výboru

Všem odbočkám SČZV. Dle rozhodnutí ústředního akčního výboru Svazu Čechů z Volyně vytvořte ihned akční výbory v odbočkách. Je na pokrokových, mladých a průbojných pracovnících, aby se ujali iniciativy. Po vytvoření akčního výboru odbočky přihlaste se okamžitě ke spolupráci s okresním a místním akčním výborem, v kterých žádejte přiměřené zastoupení. Očistěte především vlastní řady od nepokrokových živlů a žádejte potom důslednou očistu i jinde. Žádejte odsun Němců a smíšených manželství. Pomozte dosídlit dosud neumístěné vol. Čechy.

Akční výbor odboček hlásí své ustavení a složení ÚAV SČZV nejpozději do 10. II. t. r.

Založení okresní odbočky SČZV v Tachově

V neděli 22. února t. r. konala se v Tachově za velké účasti vol. krajanů zvláště z východní části Volyně, ustavující schůze okresní odbočky Svazu Čechů z Volyně. Za ústřední výbor SČZV se zúčastnili schůze škpt. Kozák a br. Chudoba, kteří vy-

tyčili program činnosti odbočky a zodpověděli četné dotazy praktického rázu. Velmi srdečně pozdravil ustavující schůzi okresní odbočky zástupce ONV, osídlovací ref. p. Šírek, který slíbil, že ONV udělá i v budoucnosti všechno, aby vol. Češi byli ve svých požadavcích uspokojeni a aby se cítili jako doma.

Předsedou odbočky byl zvolen osvědčený pracovník, učitel Alexandr Ent.

Přejeme nové odbočce hodně úspěchu na širokém poli působnosti, které je před ní.

Pozůstalostní depozita po příslušnících čs. zahr. arm. z SSSR

U ministerstva nár. obrany, kancelář čs. legií, hosp. správy v Praze nacházejí se depozita po padlých neb zemřelých příslušnících čs. zahr. arm. z SSSR. V případech níže uvedených jde vesměs o obnosy výše 1000 Kčs. MNO-Křeg nejsou známy adresy příbuzných a proto uveřejňujeme jména padlých se žádostí, aby se nejbližší příbuzní — manželka, otec, matka neb děti — přihlásili v Praze XIX, Šoimova 1.

Platonovič Petr voj., Šnajder Alex voj., Umlauf Josef voj., Halík Pavel voj., Krupka Ant. voj., Efer Vladimír J. voj., Mařes Cyril Jan voj., Svitek Anton J. voj., Kikal Vladimír voj., Mandlík Josef Em. voj., Černoch Vladimír svob., Jesínek Anton Jos. voj., Mašek Gregor voj., Hrouda Jiří Václ. ppor., Machač Vladimír ppor., Stárek Pavel Václ. por., Tomša Josef Jan voj., Bulavim Petr Alex voj., Hořub Jaroslav voj., Kubelka Jaroslav voj., Balák Josef ppor.

Upozorňujeme pozůstalé, aby nejezdili pro příslušný obnos zvláště do Prahy, neboť částky mohou být vyplaceny až po pojednání pozůstalostním soudem. Postačí úplně, ucházeli se pozůstalý o podání zprávy podáním jednoduchého dotazu, ve kterém budiž uvedeno:

1. jméno, příjmení a datum narození padlého (nevěstného),
2. jméno, příjmení, datum a místo narození a nynější bydliště osoby pozůstalé s udáním, v jakém poměru je k zemřelé osobě (matka, otec, manželka atd.).

Dále upozorňujeme, aby o depozitum se hlásili jen pozůstalí těch osob, které jsou v seznamu uvedeny.

Plňte předepsané dodávky. Svaz Čechů z Volyně vyzývá znovu všechny vol. Čechy, aby vzorně splnili své dodávkové povinnosti, zvláště pokud se týče dodávky masa.

Dosídlení živnostníků

Ve Věrné stráži ze dne 6. února t. r. byla výzva k neosídleným živnostníkům - vol. Čechům, aby se přihlásili ve Svazu. Do dnešního dne jsme obdrželi již mnoho těchto přihlášek.

Dnes ale nastaly výjimečně příznivé podmínky k získání živnosti. Hlaste se proto okamžitě dosud neumístění živnostníci u svých akčních výborů jak místních tak i okresních, abyste nezmeškali jedinečnou příležitost k osídlení.

Přednostní právo. Na Svaz docházejí žádosti o osvědčení o předn. právu našich vojáků. Tyto se po přezkoušení a eventuelním doplnění posílají našim prostřednictvím do Prahy k vyřízení. Jestliže ale někteří z těchto a jiných uchazečů potřebují toto osvědčení okamžitě, jest v jejich zájmu, aby osobně došli do Prahy X (Karlín) na Invalidovnu, pavilon C, kde se tato osvědčení vydávají.

*

Škpt. Kozák, náš zástupce pro Prahu u min. sociální péče, oznamuje, že přijímací dny na ministerstvu soc. péče, reemigrační odbor jsou v pondělí, úterý, středu od 8—16 hod.

*

Neosídlené vdovy, vdovy, které nedostaly vyživovací příspěvky, všichni, kdo nedostali osídlovací příspěvky, necht' se hlásit písemně na Svaz Čechů z Volyně v Zatci.

Hlas čtenářů

Píše nám krajan od Zitomíru, t. č. v Šindřových Dvorech čp. 7 u Č. Budějovic:

„Milí krajané! Jsme tak roztroušeni po celém pohraničí a mnohde je nás jen jedna rodina v obci. Kdyby nebylo naší milé Věrné stráže, která nás sblíží se všemi ostatními krajaney z Volyně, bylo by nám opravdu někdy velmi těžko. Na Volyni jsme byli zvyklí na své prostředí, bytí jsme váženi místním lidem, který v nás viděl nositele kultury a pokroku a zde doma ve vlasti si připadáme často, jako bychom byli vrženi na „praizvol sudby (libovůlilí osudu, pozn. red.). Nejvíce dolehá na takové jednotlivé

rodiny tíže osamocení v neděli a ve svátky, kdy by byla příležitost k přátelskému hovoru a rozpravě o událostech včerejška i dneška a společnému plánování zítřka. A proto se musíme, drazí krajané, těsně seknout kolem Věrné stráže, jejíž mluva je nám po všech stránkách velmi blízká. Lehce se čte a snadno jí rozumíme. Její řeč je prostá, jako jsme prostí a upřímní my všichni z Volyně, ať západní neb východní. Musím říci, že o té východní části Volyně, a to o obcích jako Olšanka, Krošná, Vysoká, Huto-Marjatín, Kuzel, Mezelička, Kozatín a j. se dosud málo psalo, snad proto, že se krajané z těchto obcí sami nepřihlásili. A je to škoda. Vždyť máme také své bohaté zkušenosti, které by se daly doma ve vlasti s úspěchem uplatnit. Věřím ale, že Věrná stráž, která je naším kamarádem, zákoníkem, která nám dává duševní a kulturní posilu, věnuje i nám svou pozornost a ukáže nám společnou cestu k lepšímu životu. V. Tomšu.

Různé zprávy

Důležité upozornění. Oznamujeme krajanům katolíkům, že sjezd vołyňských katolíků se odkládá. Prosíme, aby bylo oznámeno všem známým. Njdp. arcibiskup dr. Beran jest zaneprázdněn jinými záležitostmi.

Přípravný výbor.

Ošacovací akce pro reemigranty

Ministerstvo soc. péče provádí ošacovací akci pro reemigranty v pohraničních okresích. Postup je takový, že dva zástupci MSP přivezou nákladním autem do pohraničních obcí a okresů prádlo, šatstvo a obuv a toto se vydává reemigrantům, kteří toho nejvíce potřebují. Je známo, že mezi nejpotřebnější patří reemigranti z Rumunska a ta část reemigrantů z SSSR, která se navrátila do CSR na jaře roku 1947. Často se však stává, že o přiděl šatstva se uchází lidé, kteří toho nutně nepotřebují a takovým jednáním poškozují zájem celku a ochuzují o příděj nemajetné. Byly případy, že u delegovaných MSP úředníků se hřásili o prádlo, šatstvo a obuv reemigrantky, které jsou dobře oblečeny ve vysokých pěkných, kožených botách, často v drahém kožičku a pěkném modrém klobouku. Takové jednání je všeobecně odsuzováno a mezi reemigranty vyvolává nespokojenost. Proto vyzýváme reemigranty z Volyně, aby se nedopouštěli takových jednání, upozorňovali své příbuzné a známé a také aby naši důvěrníci a vedoucí odboček doporučovali, kdo z našich lidí nutně ošacení potřebuje.

Zároveň upozorňují, že reemigrantky — vdovy po padlých — mohou žádat ošacení u MNO kancelář čs. legií, Praha XIX, Šovinova ul. 1. Písemné žádosti mají obsahovat výšku, postavu a číslo obuvi osob, o jejichž ošacení se žádá.

Na ošacení nemají nárok reemi-

granty, kteří již řádně ošaceni a obuv obdrželi ve shromažďovacích střediscích neb od jiných institucí.

Skt. Jaroslav Kozák.

Oslavy výročí T. G. M., Bachmače a Sokolova v Žatci budou se konati v sobotu dne 6. března 1948 v městském divadle. Učinkuje Soubor volyňské mládeže při Svazu Čechů z Volyně, řízeny mistrem Libovickým. Přijďte v hojném počtu.

Svaz československo - sovětského přátelství v Žatci uspořádá dne 4. března 1948 ve 20 hod. představení Pražského komorního souboru v měst. divadle. Bude předvedena divadelní hra „Bráníme svou vlast“. Volyňští krajané, přijďte v hojném počtu.

Budujeme sociální fond

SČZV odbočka v Sternberku zaslala na soc. fond 1215 Kčs ze svatby br. Klabana v Uničově. Děkujeme.

Na svatbě Václava Ouského se sl. Annou Pastorkovou a Josefa Pastorka se sl. Věrou Pecháčkovou v Lískově dne 15. 2. 48 vybráno na soc. fond 2807 Kčs.

Při křtinách u Josefa a Věry Linhartů v Hněvotině vybráno na soc. fond 1600 Kčs.

Odbočka v Suchdole n. O. zaslala na soc. fond 2850 Kčs.

Všem dárcům neupřímnější díky.

Na svatbě br. J. Švejdara se sl. Vlastou Viznerovou v Hrušovanech vybráno na soc. fond 1400 Kčs. Děkujeme.

Na svatbě br. Vachušky se sl. Filipovou v Dubenci na podnět br. Ryšavého vybráno na soc. fond 1050 Kčs. Děkujeme.

Pan Kadavý František, administrátor Štefanikovy hvězdárny Praha IV, Petřín, věnoval balíček s dětským ošacením pro volyňské sirotky. Děkujeme.

Na svatbě br. Alexandra Radimského v Litici vybráno na soc. fond 1550 Kčs. Děkujeme.

Na svatbě br. V. Kudibála se sl. Annou Duškovou ve Vlastislavi na podnět A. Kudibála a Vl. Berana vybráno na soc. fond 1524 Kčs. Děkujeme.

Splyneme, budeme se cítit jako doma

Po svém návratu do vlasti chceme se cítit skutečně jako doma. Stane se tak tehdy, až naše větev splyne s místním občanstvem. Počáteční odměřenost ve vztazích, ba chlad, nedůvěra a podezírání pomalu mizí. Naši krajané se seznamují s novými poměry, začínají chápat mentalitu zdejších lidí a naopak. Nejlépe a nerychleji se přizpůsobuje a nové zvyky si osvojuje naše mládež. Ten její zvláštní ráz mládeže, která žila od narození v zahraničí a v cizím prostředí mizí. Přizvuk, oděv a chování činí ji již nyní k nerozeznání od mládeže zdejší. A o to jde. Chceme splynout. Nechceme, aby se na nás lidé dívali jako na přivandrovalce, kteří přišli okrást je o kousek chleba.

Chceme se cítit jako doma. Chceme okolo sebe vidět přátelský a teplý úsměv. A tentýž chceme rozdávat. Chceme, aby chlad rozehnaly paprsky bratrské lásky, kterou určitě a nastokrát oplatíme.

Příbuzenské vztahy s místním občanstvem jsou nejlepší cestou k tomu cíli. Sám život si tuto cestu vynucuje a zkušenosti ukazují, že tato cesta jest správnou a nejschůdnější.

Proto nás velmi potěšilo, když jsme četli, že

„Dne 9. 2. 1948 bylo požehnáno ve Fojtově Kráši, okr. Jeseník ve Slezsku, sňatku sl. Anežky Stárkové, reemigrantky z Volyně s p. Antonínem Andryškem, místním Čechem. Při svatební hostině z podnětu otce nevěsty Antonína Stárka, býv. příslušníka 1. odboje, bylo vybráno ve prospěch vdov a sirotek po padlých v této válce vol. Češích 900 Kčs.“

Počín tento budíž symbolickým pro celé naše přísti splynutí s místním občanstvem. Nechť toto splynutí přinese ovoce dobré, nechť je pro náš národ a vlast prospěšné.

Všem dárcům děkujeme a novomanželům přeje mnoho štěstí a zduar na nové cestě životem, na cestě tak dobře zahájené.

Která selka vdova vezme spolehlivého hospodáře k vedení hospodářství? Jsem 53letý, sám, chudý, znalý všech zemědělských i chmeleářských prací. Pod značkou „Čestně“ do adm. čas. V. S.

Starší vol. žena přijme místo k dětem v rodině nejraději v Žatci neb v okolí. Zn. „Co nejdříve“ do adm. t. 1.

Josef Najman, Moravice č. 83, okr. Opava, uvolní nár. správu hostince volyňskému Čechovi s podmínkou, že mu nahradí dosavadní investice. Hostinec je úplně nová budova, moderního stylu, s krásným tanečním parketovým sálem. Při hostinci je také obecní trafika, měsíční příjem činí 4 až 5 tisíc korun. Zájemci nechť se hlásí nejpozději do 1. 5. 48 přímo na uvedenou adresu.

Ve Františkových Lázních se uvolnila sklenářská živnost. Podnik je dobře prosperující a v dobrém okolí. Zájemci nechť se hlásí na Svaz Čechů z Volyně, odbočka v Chebu.

Radio 5ampovku zn. Telefunken a přenosný gramofon a 80 kusů gramofonových desek, vše v dobrém stavu, v ceně 8000 Kčs neb výměnou za pohrabačku. Zájemce nechť se ohlásí na adresu: Kyselka Josef, Trmová čp. 14, p. Doupov, okr. Kadaň.

Náš zemědělec

Jiří Klásek:

A co teď?

Jelikož většina z nás jsou zemědělci, nutí nás doba, abychom se zamyslili nad tím, co se stalo. My nejsme velkostatkáři — podívejte se na sebe a na svého souseda — kdo z nás má velkostatek? My se nemáme čeho obávat. Tak zase se začalo šeptati, že budou kolchozy! Již nesčíslněkrát byla tato zpráva vyvrácena přímo z vládních míst a teď zase to potvrdil předseda vlády Klement Gottwald na sjezdu rolníků v Praze, a dokonce kategoricky prohlásil, že se k tomu nedopustí. Proto nesmíme podléhat šeptandám a podívat se přímo pravdě do očí. Studujte proto pilně rolnické zákony a nařízení. Plynou z těchto zákonů pro vás výhody, ale svým zamítavým postojem často o tyto výhody přicházíte. Nová vláda chystá nové zákony a některé již provádí. Kdo z nás má o tom ponětí, co se chystá? Přiznám se, že sám často říkám: „Škoda, že jsem to nevěděl.“

Spolupracujte proto v rolnických komisích a v Jednotném svazu českých zemědělců, zapojte se do akčních výborů, všude tam, kde se jedná o vás. Pěče nechte, aby se rozhodovalo o vás — bez vás.

Při ústavním slibu nových členů vlády se zdůraznilo, že půjdeme cestou přísně demokratickou. Píší o tom „Zemědělské noviny“, a bylo by záhodno, aby se také četly; dovíte se mnoho o právech rolníka. K tomu, co teď prožíváme, chtěl bych poznamenat, že moudrým lidem bylo jasné, že bez dělníků se nemůže udržet žádná vláda a že se také nedá odloučit rolník od dělníka. V ČSR je dělník pevně organizován, a s tím se mělo a musí počítat. Ale také tak zvané „rolnické“ noviny jiných stran často uměle najít bolavou ránu našeho zemědělce a psychologicky se snažily tuto ránu uměle rozleptávat.

Teď se každý ptá: co teď? Nebojte se, nic se nestane, vždyť nikdo nemá na tom zájem brát někomu zemědělskou usedlost, když na ni pořádně pracuje a slušně se chová, jak se patří na Čechoslováka. Nová očistěná NF zaručuje všem plnou svobodu v novém státotvorném duchu. Jsme českosloven-

ští občané a požíváme této ochrany jako kdokoliv jiný. Ministr Zdeněk Fierlinger v „Právu lidu“ v úvodníku se obrací na straníky sociální demokracie a mezi jiným píše: „Je naším úkolem zastati se každého, kdo by nevinně trpěl a komu by mělo být neodůvodněně ublíženo.“ Proto každý, kdo by vás strašil anebo vykládal nový ústroj státu a naší nové vlády jinak, je rozvratník a štváček.

Proto odmítejte našeptavače o bezpráví a anarchii. S klidem a rozvahou se dejte do práce pro blaho naše a státu. Semkněte se v pevné šiky jednoty našeho národa a s veselou myslí se dejte do práce. Žádné strachy, pokud si to nezaviníte sami, nic se vám nemůže stát!

V každém okrese traktorová stanice

Ministerstvo zemědělství ve snaze umožnit všem našim rolníkům použití strojů pro půdní zpracování, přikročilo 1. července 1947 k zakládání zemědělských strojních stanic SLS. Ve stanoveném plánu se počítá v českých zemích s nejméně jednou státní traktorovou stanicí pro každý politický okres. Spolu s 21 stanicemi, které byly zřízeny ministerstvem zemědělství z vlastních prostředků při ONV již dříve, bylo do dnešního dne založeno celkem 78 zemědělských strojních stanic SLS.

Ministerstvo zemědělství počítalo původně s potřebou 4 traktorů s příslušným přívěsným nářadím pro jednu stanicí, v současné době však potřeba vzrostla na 7 traktorů s vybavením, t. j. pluh, vazač, přívěsnými vozy a pod. Největší svízel při zakládání nových stanic působí získávání vhodných budov, především garáží. Traktory jsou stanicím přidělovány podle potřeby přímo z výroby. Oba typy našich traktorů, Zetor o výkonosti 25 HP a Škodovka 30 HP, se dobře osvědčily. Těžké traktory, kterých státní strojní stanice používají, jsou z větší části americké výroby. Některým stanicím v jižních Čechách a na jižní Moravě budou přiděleny také 4 bulldozery, jichž má být používáno zejména při renovaci rybníků. Největší zemědělská strojní stanice SLS vlastníci 35 traktorů, je na

jižní Moravě v Pohořelicích (okr. Mikulov). Další velké traktorové stanice jsou ve Žluticích — 27 traktorů, v Hradci Králové — 25 traktorů, v Lounech, Malešicích u Prahy, Litoměřicích atd.

Velká péče a pozornost je věnována školení zaměstnanců traktorových stanic. Nestačí jen, aby zaměstnanec stanice uměl zacházet s traktorem, ale musí dobře rozumět také zemědělské práci. Běžné školení traktoristů se provádí ve Vrbčanech a Bedihošti. Státní strojní stanice mají však v Králíkách i svou střední a vysokou školu pro vedoucí. Tyto školy vychovávají pro strojní stanice a pro zemědělství elitní kádr traktoristů a odborníků. Úkolem zemědělských stanic strojních SLS je především pomoc zemědělcům. Zbaví rolníky největší dřiny a urychlí provedení polních prací včas, pokud je počasí příznivé. Zemědělec zbavený těchto největších starostí má pak více času ke specializaci: na určitý druh zemědělské výroby jako chovatelství, zeimářství atd., které především pro rolníka znamená největší zisk. IS

Chmel nám přinese devisy

Skližen chmele v roce 1947, která byla v důsledku katastrofálního sucha menší než v průměrných letech, byla bez potíží zdolána. Dnes je již ve výrobních oblastech chmel sežokován, oznámkován a tak lze poměrně snadno zjistit definitivní výsledky chmelové sklizně. V roce 1947 bylo v českých zemích celkem 7.763,33 ha plodných chmelnic, nově bylo vysázeno 219,02 ha chmelnic. Na všech našich chmelnicích bylo sklizeno 93.620 celních centů chmele (1 c. c. = 50 kg), při průměrném hektarovém výnosu 12,06 cel. centů. Nejvíce chmele (79.460 c. c.) bylo sklizeno v žatecké oblasti. Jakost sklizeného chmele byla lepší než v r. 1946, to je lepší než průměrná, i když vlivem sucha se chmelové šišťe drotilily. Ze sklizně 1947 bude asi 80.000 cel. centů vyvezeno do zahraničí. Je to sice méně než ze sklizně v roce 1946, ale úbytek v množství bude vyrovnán vyššími vývozními cenami. Hodnota vývozu ze sklizně 1947 se odhaduje na 620 milionů korun, z čehož více než dvě třetiny bude Národní banka zapláceno v dolarech. IS

*

Mnohé zemědělské problémy objasní „Kapesní kalendář českého zemědělce na rok 1948“. Je to nepostradatelná pomůcka pro každého zemědělce a zdroj důležitých hospodářských informací a pokynů. Některé uvádíme: Kdo má nárok na odškodné z nárazové pokladny? Jak získat investiční úvěr v zemědělství? Kdy je potřeba úředního souhlasu k prodeji nemovitosti? Jak se proplácet pojistné náhrady za prasnice? — Stejně tak naleznete v tomto praktickém kapesním zápisníku odpověď na nejrozmanitější otázky z denní praxe. Cena výtisku je pouhých 25 Kčs. Objednávky vyřídí knihkupci, aneb Brázda, nakladatelství čes. zemědělců, Praha II, tř. Jana Opletala 3. Doporučujeme. L.

J. Foitík:

Pane Šil, podejme si ruce k spolupráci

Pan Šil ve svém článku ve „Věrné stráži“ ze dne 13. února se zmínil o tom, že brožurka dra Folprechta „Volyňští krajané“ je neúplná.

Nemám nikterak úmysl hájiti dílko dra Folprechta. Mluvil jsem s drem Folprechtem osobně těsně před tím, než knížka vyšla tiskem a tu se mi on sám přiznal, že dílko bude neúplné, jakž ani jinak není možné při jeho stručnosti. Vždyť neobsahuje ani všechno to, ale spoť ve zkratce, co by tam mělo být o „západní“ Volyni. Autora šlo při psaní své knihy zásadně o jednu věc — informovati alespoň stručně československou veřejnost o tom, kdo to jsou volyňští Češi, kde se vzali na Volyni, jak tam žili kulturně a hospodářsky a co také vykonali pro vlast v posledním osvobozovacím boji. A tohle se mu, myslím, plně podařilo. O Česích, žijících ve „východní“ části Volyně nemohl zřejmě nic uvést, poněvadž o této skupině mu nebylo pravděpodobně nic známo. Pan Šil zajisté ví, že od doby, kdy byla Volyně rozdělena na východní a západní polsko-sovětskou hranici po první světové válce, nebyl žádný styk mezi těmito dvěma skupinami možný. Snad byl toho příčinou sovětsko-polský konflikt v roce 1920, snad rozdílný politický a hospodářský systém, ale skutečnost byla ta, že mezi Polskem a SSSR nebyl žádný cestovní a téměř žádný písemný styk. Tím se také stalo, že nám, žijícím na polské Volyni nedostalo se žádných zpráv o tom, jak žije česká menšina na východní Volyni. A také, když k nám přijela nějaká návštěva z vlasti — byly dosti časté —; jen zřídka kdy pokračovala ve své cestě dále na východ. Jaké byly přímé styky Čechů v SSSR s vlastí, nevím, ale myslím, že zde nebylo patrných rozdílů. To jsou asi důvody, proč dr. Folprecht ve své knížce nepíše nic o Česích ve východní části Volyně.

Dále se Šil zmíňuje o českém školství v obou částech Volyně. A tady je podstatný rozdíl, který přiznává sám p. Šil. Je pravda, že na 140 obcí jsme měli pouze 13 českých škol, ale byly to školy, které jsme si sami vybudovali, sami k nim vystarali povolení školských úřadů a také sami vlastním úsilím vydržovali. Při tom to byly školy na takové úrovni, že i polské úřady, ač nerady, musely se o nich vyslovovati jen s uznáním. A to je ta skutečnost, na níž jsme my stále hrdí. Rovněž tak i jiné věci, na př. Sokol, český tisk a j. byly úm, co tak charakterisovalo českou větev na Pol-

ské Volyni a co jí také přibližovalo životu ve vlasti. Nikdy jsme to však nepokládali za nějaké výsady, o nichž se zmíňuje p. Šil. Byl to náš pud po národní sebezáchově a tato fakta právě ve své brožurce dr. Folprecht zhodnotil.

O tom, že ve východní části Volyně byly české školy a technikum, vydržované státem, jsem věděl a se mnou snad ještě některé osoby ze západní Volyně, ačkoliv jsme také věděli, že označení „české školy“ v pravém slova smyslu pokulhávalo, poněvadž tyto školy zapasily s nedostatkem českých pomůcek a české literatury. Ke cti našich bratří z východních částí Volyně slouží to, že při menších organizačních možnostech a při tom, že jejich české školy existovaly pouze do roku 1930, uhájili si národní smýšlení a řeč svých otců. To svědčí o české houževnatosti, která českého člověka opouští snad opravdu až v tom posledním okamžiku.

K závěru chci poznamenati, že česká Volyně, ať už západní nebo východní, čeká teprve svého historika. My jsme se o to kdysi pokoušeli a sepsáním historie české Volyně jsme pověřili p. ing. Aloise Knotka, starého, osvědčeného literáta. Bohužel, válka v roce 1939 slibně začaté dílo zmařila a rovněž p. ing. Knotek se stal nevěstným. Byli bychom vděční našim krajanům, kdyby někdo, kdo ví, co se s p. Knotkem stalo, podal o tom zprávu naší redakci. Kdyby se podařilo nalézt p. Knotka, snad by se našla také i historie, kterou on připravoval.

Kromě toho doufám, že jednou přece dojde k sepsání podrobných dějin české Volyně a k tomu by bylo dobře, kdyby naši bratři z východních oblastí SSSR sebrali historický materiál, který se ještě sebrati dá. Myslím, že by se kolem naší „Věrné stráže“ mohl vytvořit kruh „historiků Volyně“, který by sebrany materiál o obou částech Volyně sebral a zpracoval v obsáhlé a opravdu úplné dějiny Volyně. Pane Šil, uvažujte o tom!

Veselohra „Staré hříchy“ v Pšově na Podbořansku

Dne 8. II. t. r. byla divadelním kroužkem osad Syrovice, Pšov sehrána veselohra o 3 jednáních „Staré hříchy“. Tento kus uchvátil četné obecenstvo, provedení zmíněné veselohry uspokojilo početnou společnost, hra všech účinkujících byla zdařilá a vy-

volala nejednou salvy smíchu. Veselohra „Staré hříchy“ byla opravdu dobře nacvičena, herci náležitě se zprostili svých úloh, celkový dojem byl velmi dobrý — při pěkné souhře účinkujících, vhodné dekoraci a výborné režii p. učitele J. Lofky.

Konsul Zápotocký, plukovník Kučera a továrník Novák — úlohy, které vykreslili Al. Tůma, V. Stryja a A. Linha, jež byli povedeni v rolích starých mládenců. Slečna E. Linhová v úloze staré panny služky Kačky byla výborná, její hra byla tak pěkně předvedena, že každé její vystoupení vyvolávalo bouře smíchu. Nová hospodyně Zápotockého Ema (sl. Jiřinka Maršíková) vnesla do života starých mládenců něco nového, o čem oni často rozprávěli dlouhé debaty. Úlohy paní Nimtrlové a Soulavé sehrané slečnami J. Stryjovou a L. Jasanskou zapadly dobře do této podařené veselohry. Sluha plukovníka Krapička, jehož úlohu hrál Josef Louda, ve své dlouhé hře byl přímo dokonalý a jeho dialog s Kačou vždy vyvolal nenucený smích četných přítomných. Hra ing. Rudolfa — B. Špatenky byla na místě.

Četní přespolní návštěvníci odnášeli si domů ten nejlepší dojem z provedení této veselohry. Mnohý si uvědomoval, že Moskovštinství, kteří jsou usídleni v Pšově, tvoří pěkný celek se Syrovicemi v otázkách kulturního života, budou zase chtít i zde mít takové postavení jako měli na Volyni, totiž chtějí slouiti pokrokovou osadou, co se jim jistě podaří. Al. Krivka. vyměňovat.

H. Ch. Andersen — Eug. Švarc: Sněhová královna. (Mladá scéna, sv. 8, brož. 26 Kčs.) — Andersenův pohádkový příběh, zdramatizovaný sovětským spisovatelem Eug. Švarcem, výborně přetlumočila Mila Mellanová a Vladimír Libovický a jeho účín s úspěchem vyzkoušeli na scéně Pražského divadla pro mládež. Vzorá hra s pohádkovým motivem, kterou lze provozovat s nejskromnějšími prostředky při největším divadelním účínu. Nakladatelství Jos. R. Vilímek, Praha.

Jak přetvořit honební společenstva podle nového zákona o myslivosti, zrušit staré honební smlouvy, svolat schůzi, provést volby a do termínu zákonem stanovených splnit všechny lhůty, pojednává spisek „Zákon o myslivosti“. S komentářem i přehlednými vysvětlivkami vydala Brázda, nakladatelství čes. zemědělců, Praha II, tř. Jana Opletala 3. Tato brožura za 10 Kčs je nezbytnou pomůckou pro všechny myslivce, předsedy NV, činov. JSCZ a lovecké společnosti.

Josef Prošek, otec, nar. 12. IV 1897

Ant. Prošek, syn, nar. 27. VII. 1923

Mohl někdo přinést větší obět? Emilie Prošková v Zandově 53. p. Chlumec u Cabařovic, posílá nám fotografie svého manžela Josefa a synů Josefa a Antonína, kteří obětovali své životy za svobodu národa a vlasti. Kolik je takových žen z Volyně, které obětovaly živitele a není jim dopřáno, aby alespoň jednou za rok ověnčily hroby svých padlých hrdinů.

Ke vzpomínce na tyto se připojuje redakce a administrace.

Dne 8. března vzpomínáme 5. výročí, kdy v boji u Sokofova roku 1943 padl v československé armádě Josef Kroba z Moskovštiny, okr. Mlýnov. Šel jako dobrovolník s ostatními bránit svou vlast.

Kdož jste jej znali, zvláště jeho dobré srdce, vzpomeňte s námi.

Anna Krobová, matka,
Žofie Krobová, manželka s dětmi,
sourozenci a spoluobčané z Moskovštiny.

Josef Prošek, syn, nar. 27. VII. 1923

Zůstaneme věrni odkazu padlých

Vladimír Svítek, nar. 21. VIII. 1915

Vzpomínáme. V únoru t. r. je tomu 3 roky, co padl v boji proti německým okupantům Václav Dlouhý, rotný 2. paradesantní brigády, rodem z Kvasilova. Byl dobrým vlastencem, miloval vlast i národ, nedočkal se však jeho svobody.

Všichni, kdož jste jej znali, vzpomeňte se mnou!

Zdeňka Dlouhá, manželka.

Dne 29. listopadu 1944 padl na Slovensku v bojích s germánskými utlačovateli můj milovaný manžel Vladimír Svítek z Malované u Dubna.

Kdo jste jej znali, věnujte mu se mnou tichou vzpomínku.

Manželka a přátelé.

Dne 24. března 1944 padl můj jediný syn Mikuláš Macek z Dubna, který se narodil 25. VIII. 1924. Nechť je mu země pod Duklou lehká a láska k vlasti, pro kterou obětoval svůj mladý život a dobré své srdce, nechť je nám všem příkladem.

Bůh nechť mu dá lehké odpočinutí a nám s ním radostné shledání.

Matka a sestra.

Dne 16. II. 1948 o 6. hod. večer zemřel náš drahý manžel a tatínek

VÁCLAV NOVOTNÝ,

nar. 8. IX. 1899 ve Zdobunově na Volyni. Poslední čas jeho žití byl vyplněn mnohými utrpeními, která snášel již delší dobu.

Zemřel ve svém novém domově, ve vlasti, kde odpočívá také jeho syn Bohumil Novotný, který padl při osvobozovacích bojích na Slovensku.

Pohřeb se konal z domu v Trnovanech na teplický hřbitov, kde byla tělesná schránka uložena v sousedství památných hrobů sovětských vojáků k věčnému odpočinku.

Manželka a děti.

Jeho život byl práce sama, z ní větší část pro vlast a národ.

Zdrčení žalem podáváme všem přátelům a známým smutnou zprávu, že z vůle Nejvyššího a následkem krutých ran osudem mu způsobených náhle nás opustil náš vše milovaný manžel, bratr, švagr, strýček, pan

RUDOLF JOZEF

býv. průmyslník a reemigrant ze Zdobunova na Volyni, předseda Spolku pro postavení pomníku presidenta Osvoboditele T. G. M. v Kojetíně a mnoha jiných kulturních spolků v zahraničí i ve vlasti.

Zesnul po delší těžké nemoci, smířen s Bohem a zaopatřen sv. svátostmi umírajících v sobotu 21. února 1948 o 15. hod. ve věku 64 let.

Pohřeb drahého zesnulého se konala v úterý 24. února 1948 z domu smutku v Kojetíně, nám. Svobody č. 1041 o půl 3. hod. odpoledne na místní hřbitov do rodinného hrobu.

Zádušní mše sv. byla sloužena ve středu 25. února 1948 o 7 1/4. hod. ranní ve farním chrámu Páně v Kojetíně.

Jménem veškerého příbuzenstva

Vincencie Jozelová,

manželka

Karel Jozef,

bratr, státní učitel sochařsko-kamenické školy v. v. v Hořicích v Podkr.

Hledáme

Marie Bajborová, Zatec, Husova tr. hledá dceru Annu Jakubčákovou, nar. 1914 v Podhajcích na Volyni, jejího manžela Boleslava Jakubčáka a jejich dcerušku Hedvíku, nar. 1940. Všichni jmenovaní byli v r. 1944 odvezeni ustupující něm. armádou do Německa a od té doby není o nich

zpráv. Kdo by o jejich osudu měl jakékoli zprávy necht' to iaskavě oznámi na shora uvedenou adresu.

Falout Štěpan, Lomnice č. 65 u Falknova nad Ohří hledá: četaře spojaře 1. dělostřeleckého pluku, 1. samostatná brigáda gen. Svobody z SSSR, zakarpatského Ukrajince Jurina, poručíka Piziva Perka a Kosa, četaře Marusiu Krivaničtovou, rotmistra Gniždila a rotmistra Sonju Pavšencovu, všechny od 1. protiletadlového oddílu 1. brigády v SSSR. Jmenované prosím o sdělení adresy, poněvadž je potřebuji jako svědky v soudní věci. Cestu a výlohy hradím.

Jaroslav Bureš, Aš, Horská čp. 11, prosí, aby mu ihned sdělili své adresy: Vladimír Suchánek, Milada Veselá, Pavel Lajtker, Josef Krísta, všichni z přesídlovacího rajonu Žitomír. Věc je velmi naléhavá.

Podle připojeného obrázku hledáme neznámého praporečká Svobodovy armády Vladimíra Doležala z Dorohostajů Českých na Volyni. Jmenovaný prý byl těžce raněn a nezaručené zprávy o něm praví, že v nemocnici zemřel. Kdo by o něm něco věděl, necht' sdělit otcí Vladimíru Doležalovi, Úsov 30, pošta v místě.

Josef Hradecký, Krájíkov č. 131, p. Falknov n. Ohří, hledá bratrance Josefa Klabana z Ulbárova a Vladimíra Chmelíka z Dl. Pole, Vl. Kendíka, Josefa Blažka a Josefa Hrušku od Lucka.

Antonín Tomša, Sindlovy Dvory 7, p. České Budějovice, hledá Oldřicha Vavřína, reem. z Volyně.

Alexandr Krátký, Králová 25, p. Medlov u Uničova, hledá své bratry Václava a Vladimíra.

Emil Holý, Sedlec 1, p. Křešice u Litoměřic, hledá Josefa Plose z Č. Ozeran.

Marie Vorlická-Novotná, Litoměřice, Zahradnická 27, hledá Josefa Vohralíka a Nastazu Tikalovou z Juliánovky u Varkovič.

Anna Lánská, Čachovice 1, p. Kadaň, hledá Em. Lingrovou roz. Novotnou z Buderáže, která odjela do Kandy.

Karel Hrdlička, Čachovice, p. Kadaň, hledá Josefa Košíala, příslušníka 1. čs. sam. brigády v SSSR.

Vladimír Šťastný, Líbivá 15, p. Mohelnice, prosí o jakoukoliv zprávu o Václavu Šťastném, nar. 1923 v Hrušvicích, posledně bytem Kurdybář, který konal službu u 3. brigády v SSSR a měl padnouti 15. X. 1944 u Komarníka na Slovensku.

Jaroslav Šustr ze Smolárny, nyní Stavební mlýn č. 11, p. Mar. Lázně, hledá Vladimíra Koptu z Luthardy, který má býti v Lubníku.

Josef Hnídek z Máslenky u Mlynova necht' píše Anně Štěpánkové, M. Teplá čp. 286.

Josef Kopecký, Hladké Životice 121, hledá Vladimíra Hamáčka z Demrovky, který narukoval 19. IV. 1940 do R. A. a měl býti zajat Němci. — Tentýž hledá Jaroslava Kopeckého, nar. 1886, který pochází z Janovky a měl před I. světovou válkou pekařskou živnost v Berdičově. V roce 1921 se vrátil do ČSR.

Emilie Brožová z Hrušvice, nyní Vikletice 3, p. Žabokliky, hledá Josefa Brože z Moldavy.

Justýna Volfová, Verneřovice, p. Sobotín, hledá Annu Kélnarovou a Emilii Komárkovou.

Marie Drozanová, Sezemice 16, p. Pobežovice, hledá Marii a Jireňii Prechudovou z České Krošny u Žitoměru.

Josef Kinšt, Sošně č. 3, p. Oráčov, hledá Jaroslava Janáka, nar. 1916 v Hájkách u Dubna.

Josef Klukan, Jindřichova Hora 30, p. Menanice u Domažlic, který se vrátil z SSSR do ČSR, hledá svého strýce Vladimíra Klukana, který žije někde v Americe.

Vladimír Polívka, Eisendorf č. 57, okres Horšovský Týn, hledá Josefa Polívku, který žil v České Vsi u Žitoměru.

Alois Štěpánek, zahradník Litoměřice, Zernošecká 22, hledá Josefa Mangolda z Volyně, který sloužil u 1. praporu 2. čs. paradesantní brigády.

Václav Fuchs, Jaroslavice u Znojma č. 176, hledá Josefa Fuksa z Mizoče, Vladimíra Majera z Volkova a Antonína Tuzara z Malína, který od r. 1918 žije v ČSR.

Emilia Kilčická, vdova po padlém přísl. čs. zahr. armády ze SSSR, která se ucházela o přidělení zem. usedlosti čp. 107 v Petrovicích, necht' ihned oznámi Svazu Čechů z Volyně v Zateci pí Černé svou adresu. Jde o její osídlení.

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný zástupce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Zatec, nám. dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, fil. v Zateci, telefon čís. 374. — Používání novinových známek povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů v Praze, čj. IA-Gre-2372-OB. Dohledací poštovní úřad Zatec. Předplatné na rok 1948 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 14939 — Okresní záložna hospodářská Zatec.